

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد

۲۰۱۷/۰۸/۲۷

پوهندوی آصف بهاند

اوبه، وینه او مینه

په «کک او زرینه» کې د وطنپالنې روحیه

او ښکلايز جوړښت يې

دریمه برخه

کک او زرینه د هیواد پالنې سرتیري او قهرمانان دي،

د کک او زرینې پیام د هیواد پالنې پیام دی،

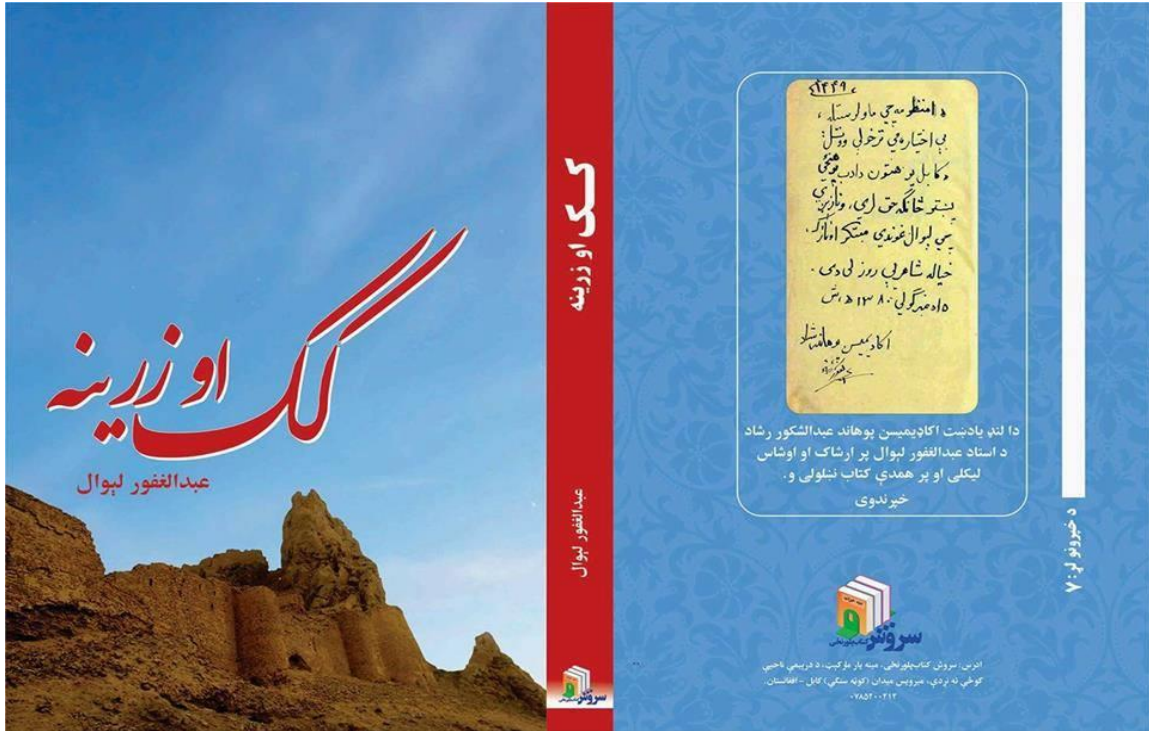
د وطن او وطني گټو د دفاع پیام دی

او د مینې هغه پیام دی

چې د ورو وژني

پر ضد سر را

پورته کوي.

د کرکټرونو د انځورولو بیلگې ډیرې دي، د منظومې په دولسم سرود کې د زرینې د ښکلا او اندام انځورول د لیوال د هنر کمال دی، وگورئ:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

سترگي پرانیستلي کک، شاته يي خېز کر
د ښکلا بله لنډه يي مخ ته راغله
خدای په څه هنر وه ښکلي جوړه کړي
د خدایي هنر جلوه يي مخ ته راغله
توري زلفي يي ول، ول پر سپينو وليو
هر اندام يي لکه موج د پسرليو
کک ترور شو، کک نه وار وپار خطا شو
يو ناخاپه د ښايست په تماشا شو
خُم نه ووتله، تاو لکه لنډه شوه
ملکه زرینه بله شوه، ډيوه شوه
يو زرین نازکه تاج يي پر سر ايښی
مخامخ پري سور ياقوت لکه سکروته
ښکلي سترگي يي چيني وي د رازونو
هسکه غاړه لکه تکه سپينه بته
په اوبرنگه اسماني جامو پوښلي
لکه لويږي شرشره پر سپينه بکره
تر نازک کميس يي هر اندام ښکاريږي
د هوس زلزي راشي چي خوځيږي
دا نازک بدن هوا باندي خوږيږي
موج په موج د ميني تريو ته لريږي
سپين بدن، تر نيلي رنگي جامي هاخوا
چي ښوريږي، نو خورل کوي د زرونو
چي قدم واخلي او ښکلي ادا وکړي
هره خوا څپي خوري شي د عطرونو
غواړي کک، چي دي ښکلا ته په گونډو شي
مست هيرمند شي، ورته راشي، په څپو شي

د «کک او زرینه» په يولسم سرود کې د طبيعت انځور داسي وړاندې شوی:

مازيگر د پسرلي دی څه خاموشه
لويه دښته د فراه ده سبزه پوشه
هلته دلته کوشنی بوربوکی تاو شي
ساراني گلونه ونځوي ځان ته
لکه شوخه ډمه هسکه شي اسمان ته
ځای ځای غره کې ژپړ گلونه زرغونه دي
د کک دنگه ډبرينه کلا لوره
په برجونو يي ولاړ زلمي سپاهيان دي

د طبيعت د انځورولو په برخه کې کله کله ليوال طبيعت په خبرو راوړي او غروي يي، د هيرمند شرهاری خبري گڼي او د هيرمند څپي غروي، په خپله هيرمند غروي. په شلم سرود کې يي دغه بيلگه راغلي ده:

زريني سترگي کړي پتي غور يي ونيو
چپرته لري يي تر غور د سيند څپي شوي
د هيرمند د شرهار اواز يي واورېد

د لومړي گوزار لپاره هيرمند خوبن دى لكه سيند چې منندوى وي له ساكانو

او بيا هم ليوال د خپل كمال په ادامه كې د هيرمند د سيند په اړوند داسې يو نه حس كيدونكى انځور وړاندې كوي چې اوبه يا هيرمند يا د هيرمند څپې تېرې دي، د دوو مينانو د مينې او قدمونو بڼكالو ته تېرى دى، د هغوى راتگ ته انتظار دى. د منظومې په درويشتم سرود كې راغلي دي:

سمند ځي په منډه، منډه تر هيرمنده
چې د عشق نوى داستان ورته بيان كړي
راز ونياز باندي ماره دوه مينان كړي
عشق د لويو حماسو دى د منځ ټكى
عشق د هرې اتلوالې د زړه زړى
د عشق شور دى چې ودان لوى ساكستان دى
عشق له بڼسته تر زرنګه لا روان دى
د عشق زور دى چې هيرمند دى د ساكانو
هيرمند مست دى، هيرمند غارې غارې غورځي
هيرمند خپلو مېلمنو ته لارې څاري
هيرمند تېرى دى، چې راشي دوه مينه
د څپو تندي يې كېږدي پر لمنه

د وطن د مينې په برخه كې ليوال د منظومې په يوه ځاى كې داسې ديالوگ برابر كړى دى چې د وطن مينه نور ټول عشقونه او كارونه ننگوي او هر څه د وطن تر مينې څارېږي. كله چې زرينه كك ته د پارتیانو د حملې په باب وايي او بلنه وركوي چې بايد دى د يوه جنګيالي اتل په توګه د وطن، خلكو او هيرمند د دفاع په سنگر كې له دوى سره ودرېږي، نو كك له ځان سره داسې سوچ كوي:

كك د نويو احساساتو په ټال زانګي
د ملكي زرينې بڼكلا لوتلى
يو ځل بيا يې زړه نرى نرى تخنيري
دا زرګى څه بوالهوسه ملامت دى
كله دلته كله هلته مينيري
د گلبويې د بېلتون غم لا تازه دى
چې د بلي په پيكي پورې زنگيري
خو دا ځل خبرې نورې كيسې نورې
تش مين د زرينې په بڼكلا نه دى
دغي پېغلي يې په روح كې وينه كړې
د هېواد او د تېر نوي جذبې ده
دا ځل مينه د هيرمند او ساكستان ده
دا ځل عشق د يوې بلي خوږې مور دى
د غيرت دى هم د ننگ او د پېغور دى
دا ځل نورې مينې ډېرې زورورې
د دوښمنو له تور نيته اندېښنه ده
د گلبويې او زرينې توپير ډېر دى
شهزادګى وه بوالهوسه، دروغجنه
پوهه لږه، كبرجنه، په زړه سخته

د پاڼو شمېره: له 3 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكارى ته راښيي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكنې د ليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليږلو مخكې په ځير و لولئ

خو ملکه زرینه په سیاست پوهه
د تیر پر درد دردمنه، لږ مغروره
د هیرمند په اوبو وتي ملا ترلی
د ساکانو د یووالي ارمانجنه!

لیوال د کیسي د مفاهیمو ترسیمولو ته د لغاتو له ستري ذخیرې څخه څه ډول وللي توري انتخاب کړي او داسې یې بڼه سره پیلې دي چې سړی فکر کوي چې پر هر بیت یې - لکه د سرو زرو وستا کار - څومره وخت لگولی دی او څه ډول یې مرصع کړی دی. زه خو د لیوال دې مهارت ته گوته په غاښ شوم.

کک او زرینه د هیواد پالنې سرتیري او قهرمانان دي، د کک او زرینې پیام د هیواد پالنې پیام دی، د وطن او وطني گټو د دفاع پیام دی او د مینې هغه پیام دی چې د ورو وژني پر ضد سر را پورته کوي او دا کار د لیوال د شعري هستوني په هغه هنر کې تر سره شوی چې هر لوستونکی له ورايه ځان ته ورکاري. لیوال په «کک او زرینه» کې له دې ټولو کمالونو سره، یو ځل بیا له هره اړخه ځان وځلاوه. «کک او زرینه» هم وطني مینه ده، هم اقتصاد دی، هم تاریخ دی، هم سیاست دی او هم هنر دی؛ نو ځکه زه لیوال ته وایم:

لیوال صاحب مبارک دي شه!

- د دې ستري ارزښتمنې کیسي بیا را ژوندي کول، هغه هم په داسې حساسو شرایطو کې چې د پارتیانو او پارسیانو بچیان زموږ مادي او معنوي هستیو ته لکه بنامار هسي خولي را اچوي،

- له خلکو او وطن سره مینه، له خپلو اوبو سره مینه او له خپلو وینو سره مینه. د دې مینې بیا را ژوندي کول او د نوي نسل په ذهنونو ته یې لیردول، او...

هغه هم په داسې هنر مندانه او شاعرانه ژبه او هنري انځورونو کې. دا کیسه مو د انځورونو په ټال کې او د تشبیهاتو، استعارو، کنایو، تخیل او تخییل په څپو کې داسې انځور کړي چې ما یې تر اوسه ساری نه و لیدلی. کله مې چې لوستل پای ته ورسول، نو سمدلاسه مې په کاغذ کې داسې ولیکل:

لیوال صاحب درناوی!

«کک او زرینه» مې په یوه سا داسې ولوست چې له کوره هم و نه وتم.

د «کک او زرینه» د مینې په داستان کې د وطن د مینې داستان، د وطن له انسان، اوبو او وینو سره د مینې د څرنگوالي د داستان انځورول، هغه هم د داسې استعارو، کنایو، تشبیهاتو، تخیل او تخییل په زانگو کې؛ دا ستاسو د شعر هنر کمال گڼم.

دا هم د «کک او زرینه» د بریا په پار د لیوال د هنر د کمال یوه بله بیلگه:

مازیگر دی، لمر ساه ډوبی په افق کې
د لویدیځ اسمان لمنه تکه سره ده
د لمر سره سترگه لا څیر دښتې ته گوري
ځای ځای وریځې هم له رنگه تکی سري دي
هلته لري دی روان جنوبختیځ ته
یو سمند په تنده منډه، مست سرکشته
پري د غره غونډې یو هسک قامت ښکاريزي
شاته پېغلي ورنه غېره تاوه کړي
اوردې زلفي یې د باد څپو ته ناڅي
تر جانانه د پېروتي په شان تاو ده
دوه بدنه پر یو بل خواره تاوده دي
غېره ډکه د زرینې له جانان ده

دا شېبه ورته ژوند ښکلی پر جهان دی
پهلوان نه مرمړیني مټې تاوي
بندیوان د چاد غېږې د زندان دی
نن شپه ټوله د جانان تر څنگ سفر دی
د ښایست او مینې تاج یې نن پر سر دی
کک که تری شو د یار سترگې به نوش کړي
د جانان شونډې به وڅښي تر مستیه
د ملکې عشق یې نن زړه کې خروش کړي
نن شپه چېرته لاله زار کې د دوی شپه ده
تر هیرمنده لویه لار کې د دوی شپه ده
د هیرمند تر څنډو ډېر مزل لا پاتې
دغه شپه د ژوند تر ټولو خوږه شپه ده
پر دوښمنو بری یو خوا جانان بلخوا
پر دوه زړونو د مراد وږمه خوږه ده
هیرمند غواړي مینان تر خپلې غاړې
چې یو بل سره د مینې په خوند پوه شي
د څپو د مستانه شوخیو خوا ته
په خوږو د یوه نوي پیوند پوه شي
سمند ځي په منډه منډه تر هیرمنده
چې د عشق نوی داستان ورته بیان کړي

پای